

Παιδικές φωνές γέμισαν τη Νάουσα στη δεύτερη χριστουγεννιάτικη εκδήλωση του Γραφείου Ποιμαντικής Διακονίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Το απόγευμα του Σαββάτου, 20ης Δεκεμβρίου, στο Μητροπολιτικό Κέντρο Πολιτισμού ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΑ στη Νάουσα πραγματοποιήθηκε η δεύτερη Χριστουγεννιάτικη εκδήλωση που διοργάνωσε και φέτος το Γραφείο Ποιμαντικής Διακονίας της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας.

Στην εκδήλωση συμμετείχαν τα παιδιά των κατηχητικών συνάξεων των ενοριών των Αρχιερατικών Περιφερειών Ναούσης, Ειρηνουπόλεως και Δοβρά, ενώ παρόμοιες εκδηλώσεις θα πραγματοποιηθούν και στην Αλεξάνδρεια, όπου θα συμμετάσχουν τα παιδιά των υπολοίπων ενοριών της Μητροπόλεως μας.

Στην αρχή η κατηχήτρια κ. Σωτηρία Χαλδαιοπούλου παρουσίασε στα παιδιά εποπτικό υλικό που ετοίμασε το Γραφείο Ποιμαντικής Διακονίας για την πνευματική προετοιμασία των Χριστουγέννων και ακολούθησε προβολή

ολιγόλεπτου βίντεο σχετικά με την ιστορία των Καλάντων των Χριστουγέννων.

Στη συνέχεια τα παιδιά έψαλλαν στον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Δομενίκου κ. Αθηναγόρα τα κάλαντα των Χριστουγέννων διαφόρων περιοχών της Ελλάδος και έλαβαν ένα μικρό αναμνηστικό δώρο.

Την εκδήλωση προλόγισε και παρουσίασε ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμ. Αρσένιος Χαλδαιόπουλος, ενώ ο Βοηθός Επίσκοπος της Μητροπόλεως μετέφερε τις ευχές του Ποιμενάρχου κ. Παντελεήμονος, αναφέροντας μεταξύ άλλων:

«Μάγοι καί ποιμένες ήλθον προ-σκυνησαι Χριστόν τόν γεννη-θέν-τα».

Σάν τούς μάγους καί τούς ποιμέ-νες καί έσεΐς, συγκεν-τρω--θή-κατε για να τιμήσουμε όλοι μαζί τό χαρ-μό-συνο γεγο-νός τής γεννή-σεως τοῦ Χριστοῦ πού θά έορτάσουμε σέ λίγες ήμέρες.

Ή χαρά τής μεγάλης έορτῆς μᾶς φέρνει όλους πιό κοντά στόν νεο-γέννητο Χριστό, πιό κοντά στή φάτνη, όπου τόν προ-σκύνησαν ως Θεό όχι μόνο ή Παναγία Μητέρα του καί ο προ-στά-της της, ο δίκαιος Ίωσήφ, άλ-λά καί οί ποιμένες καί οί μάγοι.

Ή χαρά τής μεγάλης έορτῆς μᾶς φέρνει όμως πιό κοντά καί μεταξύ μας, γιατί ο Χριστός ποτέ δέν χω-ρί-ζει, αλλά αντιθέτως ένώνει τούς ανθρώπους μέ τήν αγάπη του.

Αυτή ή αγάπη είναι πού τόν έκα-νε να έλθει στόν κόσμο, αφή-νον-τας για λίγο τόν ουρανό. Αυτή ή αγά-πη είναι πού τόν έκανε να συγ-καλύ-ψει για λίγο τή θεία του φύ-ση, προ-κειμένου να μὴν μᾶς τρο-μά-ξει· πού τόν έκανε να έν-δυ-θει τήν ανθρώ-πινη μορφή για να εί-ναι όμοιος μαζί μας, προκειμέ-νου να τόν κατα-λάβουμε, να τόν αισθανθοῦμε δίπλα μας καί να τόν ακολουθή-σουμε.

Αυτή ή αγάπη είναι πού έκανε τόν Χριστό να θελήσει να μᾶς ένώ---σει καί πάλι μέ τόν Θεό-Πα-τέ-ρα του, από τόν όποιο μᾶς είχε απομα-κρύ-νει ή άμαρτία, καί να μοιρασθεΐ μαζί μας τήν ιδιότητα τοῦ τέκνου τοῦ Θεοῦ.

Αυτή τήν αγάπη διδάσκει καί σέ μᾶς μέ τή γέννησή του ο Χριστός καί αυτή θέλει να μᾶς μάθει μέ τόν τρόπο πού επιλέγει για να απο-κα-ταστήσει τή σχέση μας μέ τόν Θεό.

Γιατί χωρίς αγάπη κανείς δέν μπορεί να βρεθεΐ κοντά μέ τόν άλλ-λο καί πολύ περισσότερο να βρε-θεΐ κοντά στόν Θεό. Γιατί όταν δέν υπάρχει αγάπη, τότε παρεμ-βάλ-λο-νται ο έγωισμός, ο άτομι-σμός, τό συμφέρον, οί άδυναμίες καί τά έλαττώματά μας, καί δια-σποῦν τήν ένότητα, καί γίνονται άφορμή για προβλήματα

καί ἀπο-τελοῦν αἰ-τία διαιρέσεως καί δια-μάχης.

Ὅταν ὅμως ὑπάρχει ἀγάπη, τότε δέν χρειάζεται νά διακρίνουμε καί νά διαχωρίζουμε τά δικά μας ἀπό τά δικά τους, γιατί ὁ καθένας προσ-φέρει στόν ἄλλο ἀπό τά δικά του, γιατί θέλει ὁ ἄλλος νά ἔχει περισ-σό-τερα καί ἀπό τόν ἴδιο.

Ὅταν ὑπάρχει ἀγάπη, τότε ὁ κα-θέ-νας θέλει νά ἀγκαλιάσει τόν ἄλλο, θέλει νά τοῦ προσφέρει ὅ,τι ἔχει, νά τοῦ χαρίσει τή χαρά καί τήν ἐπιτυχία πού ἔχει, θέλει νά τοῦ χαρίσει τόν ἴδιο του τόν ἑαυτό.

Ὅταν ὑπάρχει ἀγάπη, δέν ὑπάρ-χει χῶρος γιά παρεξηγήσεις, γιατί ὁ κα-θέ-νας εἶναι πρόθυμος νά ἀνε-χθεῖ καί νά κατανοήσει τίς ἀδυ--να-μίες τοῦ ἄλλου, νά συγχωρήσει καί τά σφάλματά του, νά κάνει τό πᾶν γιά νά μὴν χωρισθεῖ ἀπό αὐτόν.

Ὅταν ὑπάρχει ἀγάπη τότε ὁ ἄλ-λος, ὅποιος καί ἂν εἶναι, δέν εἶ-ναι ἕνας ἄγνωστος, δέν εἶναι ἕνα ξέ-νος, ἀλλά εἶναι ἀδελφός.

Αὐτό εἶναι τό ἀληθινό νόημα καί τό ἀληθινό περιεχόμενο τῆς ἀγά-πης πού μᾶς διδάσκει ὁ Χριστός μέ τή γέννησή του. Καί αὐτή τήν ἀγά-πη ζητᾶ καί ἀπό ἐμᾶς. Ὅχι γιατί τήν χρειάζεται ὁ ἴδιος, ἀλλά γιατί τήν χρειαζόμαστε ἐμεῖς.

Γιατί ἡ ἀγάπη ἔχει ἀντικα-τα-στα-θεῖ στίς ἡμέρες μας ἀπό τό συμ-φέρον καί τήν ἰδιοτέλεια, ἀπό τόν ἐγω-ισμό καί τόν ἀνταγω-νισμό.

Γιατί ἡ ἀγάπη στίς ἡμέρες μας ἔχει χάσει τό πραγματικό της νόη-μα καί ἔχει ἐξελιχθεῖ σέ πυροτέ-χνημα.

Γιατί ἡ ἀγάπη διαρκεῖ γιά πάντα καί δέν ἐξαρτᾶ-ται ἀπό τή συμπε-ρι-φορά τοῦ ἄλ-λου. Γιατί ἡ ἀγάπη μᾶς γεμίζει μέ ἀγάπη, μᾶς γεμίζει μέ τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

Ἐμεῖς πού ἔχουμε τήν εὐλογία νά γνωρίσουμε τήν ἀπέραντη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μέσα ἀπό τήν Ἐκκλησία μας καί τήν πίστη μας· ἐσεῖς πού ἔχετε τήν εὐλογία νά ζεῖτε μέσα στήν ἀγάπη τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Θεοῦ μέσα στά κατηχητικά σχολεῖα καί τίς νεανικές συν-τρο-φιές τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας· ἐσεῖς πού ἔχετε τήν εὐκαιρία νά μαθαίνετε ἀπό τήν παιδική καί τή νεανική σας ἡλικία τό μεγάλο μου-στικό τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης, δῶστε αὐτή τήν ἀγάπη γύρω σας, στους συνομιλή-κους σας, στά παιδιά πού ἔχουν ἀνάγκη ἀλλά καί στους με-γαλυτέ-ρους.

Δῶστε τήν ἀγάπη σας στόν Θεό, γιά νά τήν πολλαπλασιάσει μέσα ἀπό τή δική του ἀγάπη καί νά γε-μίσει μέ τήν ἀγάπη τίς ψυχές σας καί ὅλο τόν κόσμο.

Αὐτή εἶναι ἡ ὀλόθερμη πατρική εὐχή μου γιά τά φετινά Χρι-στού-γεν-να καί γιά ὅλους ἐσᾶς, τά παι-διά καί τούς νέους τῶν κατη-χη-τικῶν μας Σχολείων. Ἡ ἀγάπη

τοῦ Θεοῦ πού ἔγινε ἄνθρωπος γιά μᾶς νά γεμίσει τίς ψυχές καί τόν κόσμο μας.

